

دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

واکاو نقش پیاده راه در پایداری شهر

هاجر جهانشاهی

دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

hajarjahanshahi@gmail.com

چکیده

حرکت پیاده طبیعی ترین، قدیمی ترین و ضروری ترین شکل جابجایی انسان در محیط است و پیاده روی مهمترین امکان برای مشاهده مکان ها، فعالیت ها و احساس شورو تحرك زندگی و کشف ارزش ها و جاذبه های نهفته در محیط است. پیاده روی دارای اهمیت اساسی در ادراک هویت فضایی، احساس تعلق به محیط و دریافت کیفیت های محیطی است چهره شهر بیشتر از طریق گام زدن در فضای شهری احساس می شود. اهمیت پیاده روی و گسترش پیاده راهها به عنوان یکی از مهمترین روش جابجایی در نظام حمل و نقل الزامی می باشد. چنانچه پیاده گرایی به عنوان یک روش حمل و نقل منظور گردد باعث کاهش مصرف سوخت فسیلی نیز خواهد شد و شهر و فضای شهری را به اهداف توسعه پایدار نزدیک تر می نماید. در یک شهر پایدار که در آن حمل و نقل سالم و فاقد آلاینده و به ویژه پیاده روی و دوچرخه سواری غالب است، شکل شهر پایدار باید آن گونه باشد که این فعالیت ها را تسهیل نماید. شهرسازی جدید یا نیواوربانیسم نیز، بسیاری از عناصر کالبدی شهر پایدار را معرفی کرده است. مهمترین اجزای چنین شهری عبارتند از: تاکید بر عابر پیاده، ترکیب و اختلاط کاربری ها و تاکید بر عملکردهای اجتماعی به عنوان عامل وحدت بخش بناها و فضاهای عمومی. در این مقاله ابتدا با بررسی مبانی نظری در خصوص پیاده راه و پایداری شهری و جمع بندی نظرات اندیشمندان و صاحب نظران درباره پیاده مداری به بررسی ارتباط و پیوستگی مقوله پیاده راه و شهر پایدار پرداخته شده است. همچنین این پژوهش از نوع کیفی-توصیفی است و برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز از روشهای کتابخانه و اسنادی استفاده شده است.

واژه های کلیدی: پایداری شهر، پیاده راه، توسعه پایدار شهری، پیاده مدار

